

man stiller denne Fordring til Embedsmændene — hvilket jeg troer, er den rette —, saa maa Staten paa den anden Side ogsaa lønne Vedkommende saaledes, at de derved have deres Erhverv, og ikke ere stillede saaledes som nu, hvor en Embedsmand paa en vis Maade ved sin lave Lønning er henviist til at søge privat Erhverv og saaledes unddrage Staten en Deel af den Tid, han er forpligtet til at ofre den. Dette være paa ingen Maade udtalt som en Bebreidelse mod Embedsmændene, men derimod som en Bebreidelse imod den ældre Statsstyrelse, der dengang har ordnet Forholdet saaledes; thi det er den, som har henviist Embedsmændene til netop at gaae frem paa denne Maade. Men, naar Staten nu lønner saadan en Embedsmand slet, hvis Stilling medfører, at de i Grunden ikke have Andet at vælge imellem, end paa den ene Side at sulke og være ærlige Mænd, og paa den anden Side at være utroie i deres Embedsstilling og spise sig matte, saa troer jeg, at Staten handler aldeles usforsvarligt; dette er imidlertid Tilfældet med Soldembedsmændene. De have en saadan Stilling, at Fristelsen er meget stor for dem, naar Sulten staaer for Døren, og jeg troer derfor ogsaa, at der maa tages særligt Hensyn til deres Lønning. Navnlig er dette vistnok Tilfældet med Soldembedsmændene i Kjøbenhavn. Tidligere vare de stillede fordeelsagtigere end deres Colleger i Provindserne; men efterat Loven af 11te Marts 1851 udfom, ere de stillede omtrent paa lige Fod. Derhos maa jeg gjøre opmærksom paa, at Soldembedsmændene ere stillede endnu usfordeelsagtigere end de øvrige Embedsmænd i Statens Tjeneste; thi, medens disse ofte have Leilighed til privat Erhverv, er det paa ingen Maade Tilfældet med hine. Soldembedsmændene ere tvungne til at anvende hele deres disponible Tid i Statens Tjeneste, ikke at tale om, at det ofte koster dem mere at leve, idet de maae være borte fra deres Hjem den hele Dag fra Morgen til Aften, altsaa ofte maae leve paa offentlige Steder istedetfor i deres Hjem. En Soldassistent's Gage heri Kjøbenhavn er for Dødelikket 5 à 600 Rd. med Alderstillaag fra 50 til 100 à 150 Rd. Jeg troer virkelig, at dette er en daarlige Lønning,

naar man tager Hensyn til det høist besværlige Arbejde og det store Ansvar, der paahviler denne Klasse; men dog er der en Klasse af Soldembedsmænd, der er stillet endnu langt slettere, og det er Soldcontrollereerne. Jeg skal oplyse dette ved et staaende Exempel. Jeg nævnte nys, at en Soldassistent's højeste Gage er 600 Rd. og det højeste Alderstillaag 150, altsaa tilsammen 750 Rd. Denne Mand vil ifølge det foreliggende Lovforslag være berettiget til et overordenligt Lønningstillæg, nemlig 20 pCt. af de første 300 Rd. med 60 Rd., 15 pCt. af de 2 næste 100 med 30 Rd. og 10 pCt. af de sidste 250 Rd. med 25 Rd. Disse Tillaag, lagte til hans Gage, 750 Rd., udgjøre tilsammen 865 Rd. Den Gage, som derimod den yngste Soldcontrollereur har i Kjøbenhavn, er 1000 Rd. Der er nemlig 18 Soldcontrollereurer, hvoraf 8 have 1000, og ti 1200 Rd. om Aaret. Denne Embedsklasse er ubeløstet fra ethvert Tillaag, og den yngste Soldcontrollereur har altsaa i Virkeligheden ikke mere end 135 Rd. mere i aarlig Indtægt, end Soldassistenten med Dyrctidstillæg vil have. Jeg troer, at dette beviser noksom, at denne Klasse er overordenlig slet lønnet. Vel har denne Klasse ogsaa Udgang til Alderstillaag, og disse beløbe sig fra 200 til 400 Rd. Men der er kun 5 Controllereurer talt, som kunne opnaae et Alderstillaag af 400 Rd.; 10 et Alderstillaag af 300, og 15 et Alderstillaag af 200 Rd., altsaa er det kun 30 over hele Landet, der kunne opnaae Alderstillaag. Men der er et Antal af 90 Controllereurer i hele Landet. Af disse ville altsaa 60 aldrig kunne opnaae Alderstillaag. Der er imidlertid nogle af de kjøbenhavnske Soldcontrollereurer, som jeg troer, ere slette aabenbar Uret, og jeg skal tillade mig med et Par Ord at gjøre opmærksom derpaa. Ifølge et Kongeligt Rescript af 25de Mai 1848 blev Gagen for Controllereurerne i Kjøbenhavn normeret til fra 1100 Rd. til 1800 Rd. med Gradationer og tillige med Ret til Dyrctidstillæg efter Anciennetet. Derimod blev ifølge Loven af 11te Marts 1851 Gagen normeret til hvad den nu er, nemlig 1000 Rd. og 1200 Rd. Alle de Controllereurer, som fik Bestilling i Tidsrummet fra 25de Mai 1848 til 11te Marts 1851, bleve ifølge deres Bestilling